

2009:40

Interpellation av Leif Rönngren (s) om kristdemokraternas och den borgerliga alliansens svek mot de äldre och den totala avvecklingen av servicehus i Stockholm

Dnr 327-2002/2009

Frågan om äldreboenden har varit en ständigt aktuell under flera decennier. Vilket i och för sig inte är någonting konstigt eftersom de äldre inte är en homogen grupp och av det skälet att samhället ständigt utvecklas. Kraven på verksamheterna och önskemålen från boende/brukare/anhöriga, förändras, liksom önskemålen och behoven.

Den politiska debatten har böljat fram och tillbaka år efter år. Begreppsförvirringen har varit total och definitionen av äldreboenden, vård- och omsorgsboenden, servicehus, gruppboenden, ålderdomshem mm har varierat. Ett skäl till detta har varit att kvarboendepincipen över tid förändrat kraven på innehåll i verksamheterna utifrån de förändrade behoven över tid, hos de boende.

Under förra mandatperioden fördes en högljudd oppositionspolitik från de borgerliga i allmänhet och från kristdemokraterna i synnerhet. Den gick ut på att utbildningarna av servicehus till seniorboenden var felaktiga och att de äldre skulle ha rätt till ett tryggt boende på ålderns höst.

Kampanjen väckte stor oro hos de äldre och en majoritet bestående av s-v-mp upptäckte att informationen till de boende om omstruktureringsarna var otillräcklig och därför sattes det omedelbart stopp för omstruktureringar av servicehus till seniorbostäder. Det socialdemokratiska partiets representant-skap beslöt att servicehusen skulle bibehållas och utvecklas.

I opposition och inför valet 2006 formulerades ett antal löften till stadens äldre från både s-v-mp och de borgerliga partierna. Alla slog fast att det skulle bli lättare för äldre att få servicehusboende och att servicehusen skulle vara kvar.

Kristdemokraterna gjorde äldrefrågorna till sin paradgren i valet och ställde i sin val budget och i valrörelsen ut en stor mängd konkreta löften till de äldre.

Två utav punkterna handlade särskilt om de äldre och bostadssituationen;

- erbjuda äldre över 85 år ett gemenskapsboende
- stoppa ombildningen av servicehus till seniorboenden

(Ur kristdemokraternas förslag till budget för 2006)

Även om löftena var konkreta och flera andra borgerliga partier ställde samma och liknande löften i opposition och i valrörelsen så har den genomförda politiken i stadshuset varit den helt motsatta.

I snabb takt har boenden privatiserats. De ekonomiska förutsättningarna har försämrats då skattesänkning har gått före välbehövliga satsningar inom exempelvis äldreområdet. Kvalitén och kontinuiteten har fått stå tillbaka.

Ett stort antal xxxx boenden har lagt ned, xxx platser har försvunnit och nu pågår ett arbete som går ut på att alla servicehus i Stockholm läggs ned i så snabb takt det är möjligt. (I förslaget nämns en 10 års period.)

Så sviks de äldre, löftena var inte värda pappret de trycktes på.

I den statliga utredningen som ligger till grund för ställningstaganden kring trygghetsboenden har två remisser skickats ut till olika remissinstanser. Stockholm stad har dock endast få ta del utav den slutgiltiga produkten och inte delbetänkandet. Detta trots att borgarrådet har suttit med i delegationen och haft möjligheten att som föredragande borgarråd i Stockholm initiera ett ärende om äldreboende i allmänhet och trygghetsboenden i synnerhet. Detta har inneburit att det inte funnits dialog och samtal kring den strategiskt viktiga frågan om bostäder för äldre.

Trots att det inte finns någon definition av vad ett trygghetsboende är så uttalar sig ansvarigt borgarråd redan för ett år sedan om att denna boendeform är lösningen på alla de problem som funnits. (Felaktiga biståndsbedömningar, brist på platser i servicehus, tomma platser på grund av obefintlig efterfrågan mm).

I det ärende som behandlar nedläggningen av samtliga servicehus finns ingen konsekvensanalys eller beskrivning av effekterna av den föreslagna nedläggningen. Det saknas uppgifter om hur många personer som i sjukt och/eller bräckligt tillstånd skall flyttas till icke beskrivet alternativ.

Trots vädjan från den nuvarande oppositionen om att inte upprepa tidigare misstag som exempelvis dålig information och bristfälliga underlag i beslutsprocessen så väljer de borgerliga med kristdemokraterna i spetsen att lägga ned servicehusen.

Detta är en politisk skandal och ett i jämförelse exempellöst flagrant valsvek.

Utifrån detta vill undertecknad ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Vart tog löftet om att behålla servicehusen vägen som borgarrådet ställde ut som partiföreträdare för kristdemokraterna 2006?
2. Lovade inte alla de borgerliga partierna att servicehusen skulle finnas kvar.
3. Vad säger ansvarigt borgarråd nu till alla dem som fortfarande lever och deras anhöriga och som på olika möten blivit lovade att servicehusen skulle finnas kvar men som det nu visat sig blivit lurade?
4. Är borgarrådet beredd att konsekvensutreda vad en nedläggning av servicehusen leder till för de boende innan definitiva beslut i frågan fattas?
5. Hur många av de tusentals personer som är sjuka och/eller bräckliga bedömer borgarrådet överleva att flyttas från servicehusen som läggs ned?
6. När avser borgarrådet att infria de övriga vallöften på äldreområdet som kristdemokraterna och de andra borgerliga partierna lovade genomföra under 2006-2010?

Stockholm den 28 september 2009

Leif Rönngren